

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115223886
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2115223886.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a sudcov JUDr. Pavla Laczu a Mgr. Michala Novotného, v sporovej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpený advokátom: Mgr. Miroslav Hanec, so sídlom Hruštiny 602, Žilina, proti žalovanému: Jozef Benedik, bytom S. XX, T., podnikajúci pod obchodným menom Jozef Benedik, s miestom podnikania Rošlímska 54, Brestovany, IČO: 35 173 165, zastúpený advokátkou: JUDr. Jana Hreňová, so sídlom Krížna 14, Bratislava, o zaplatenie 8.168,23 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22. novembra 2017 č. k. 23Cb/473/2015-294, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobným návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.9.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.168,23 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody s odôvodnením, že žalovaný odoberal plyn na odbernom mieste na adrese J. F. XX, T. a pri kontrole odberného miesta dňa 17.03.2014 žalobca zistil podozrenie, že žalovaný odoberá plyn meradlom, na ktorom bola porušená plomba - overovacia a zabezpečovacia značka - na číselníku meradla, o čom bol vyhotovený zápis a montážny list. Plynomer bol demontovaný a odoslaný na posúdenie znalcovi. Znaleckým posudkom č. 256/PL-2014 zo dňa 18.04.2014 znalec Ing. Peter Leška zistil porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii - odstránenie zaistovacieho prvku plomby, čo umožňuje jej demontáž pri použití pomerne malej sily. Dňa 24.04.2014 žalobca vyfaktoval žalovanému škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu, ktorú žalovaný neuhradil.

2. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom výrokom I. rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8.168,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 8.168,23 eur od 09.05.2014 do zaplatenia k rukám právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu a výrokom III. uložil žalovanému povinnosť nahradiť štátu trovy konania v plnom rozsahu.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 489 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 82 ods. 1 písm. d), § 82 ods. 2, 3, § 76 ods. 11 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoE“), § 15 ods. 7 písm. d) zákona č. 142/2000 Z.z. o meteorológii (ďalej len „zákon č. 142/2000 Z.z.“), § 1 ods. 12 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z, ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody

spôsobenej neoprávneným odberom plynu (ďalej len „vyhláška č. 449/2012 Z.z.“), § 17 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch (ďalej len „zákon č. 382/2004 Z.z.“).

Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v predmetnom konaní preukázal splnenie zákonných podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu zo strany žalovaného, kedy došlo k neoprávnenému odberu plynu, a to spôsobom uvedeným v § 82 ods. 1 písm. d) ZoE a odobratím tzv. nameraného plynu žalobcovi škoda vznikla. Plyn žalovaný odoberal, nie je však k dispozícii platný údaj z plynomera, ani žiadne iné objektívne a spoľahlivé údaje o množstve spotrebovaného plynu. Poškodenie plomby číselníka vždy objektívne vytvára možnosť zásahu do mechanizmu číselníka a teda do údajov o spotrebe plynu, čo konštatovali vo svojich výpovediach obaja svedkovia Ing. A. aj Ing. M.. Aby sa vylúčil tento stav, zákonodarcia stanovil, že meradlo s poškodenou plombou stráca platnosť a súčasne, že údaje z neplatného meradla nie je možné použiť pri vyúčtovaní kúpnej ceny. Preukázanie, kedy došlo k poškodeniu plynomeru a teda presné vymedzenie obdobia, v ktorom dochádzalo k neoprávnenému odberu plynu, nie je možné objektívne zistiť a pre zistenie skutočnej výšky škody nie je možné presne ustáliť množstvo plynu, ktorý bol neoprávnené odobratý. Pokiaľ však odberateľ neoprávnené odoberal plyn, je v súlade s ustanovením § 82 ods. 2 ZoE povinný uhradiť vzniknutú škodu ako aj ušlý zisk a pokiaľ túto vzniknutú škodu nemožno skutočne vyčíslieť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, nastupuje tu spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu tak, ako to predpokladá vyhláška č. 449/2012 Z. z. Keďže nebolo možné spoľahlivo vyčíslieť na základe objektívne existujúcich skutočností skutočnú výšku škody, vyhláška č. 449/2012 Z. z. upravuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ako alternatívny spôsob výpočtu škody. Dôkazmi o porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii sú zápis zo dňa 17.03.2014 a montážny list meradla z toho istého dňa, kde bola zaznamenaná demontáž plynomeru, ktorý bol odoslaný na posudok. Obe tieto listiny sú podpísané zamestnankyňou žalovaného. Zodpovednosť za neoprávnený odber podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike je objektívna a teda nie je potrebné preukazovať zavinenie žalovaného za spôsobenie škody žalobcovi, t.j. žalovaný je zodpovedný za neoprávnený odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bez ohľadu na to, či porušenie zabezpečenia spôsobil on sám. V posudzovanom prípade ani nie je dôvod polemizovať s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, ktoré konštatovali, že zodpovednosť za škodu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike je prísne objektívna, pretože žalovaný mal určené meradlo umiestnené vo vymurovanej skrinke uzamknuté visiaticim zámkom, ku ktorému nemala voľný prístup žiadna tretia osoba (vrátane žalobcu). Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že pokiaľ mal žalobca indície o neoprávnenom odbere plynu na odbernom mieste žalovaného už v roku 2013, mal teda postupovať tak, aby neporušoval zásadu prevenčnej povinnosti, v tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že zabezpečenie plynomerov určuje právna úprava a práve plomba na číselníku zabezpečuje meradlo pred neoprávnenými zásahmi do mechanizmu počítadla. Platná právna úprava toto považuje za dostatočné zabezpečenie prevenčnej povinnosti predchádzania škodám. Skutočnosť, že dňa 17.03.2014 žalobca vykonal kontrolu na odbernom mieste svedčí o tom, že tieto kontroly odberných miest žalobca vykonáva a možno konštatovať, že si plní povinnosť konať prevenčne.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalovanému bol žalobcom na odberné miesto namontovaný plynomer č. 2097627-021-98-II s nepoškodenými zabezpečovacími plombami, čo dokazuje aj vyjadrenie svedka M., ktorý uviedol, že ak by prišlo k poškodeniu plomby, tak sa protokolárne medzi objednávateľom (žalobcom) a Plynárenskou metrológiou, s.r.o. takto poškodená plomba predloží fyzicky a za účasti zástupcov jednej a druhej strany sa vykoná fyzické znehodnotenie. Zabezpečovacie plomby osádza do plynomeru práve spoločnosť Plynárenská metrológia, s.r.o. Plynomer bol dňa 17.03.2014 protokolárne demontovaný zamestnancami žalobcu a zapečatený v krabici bol odovzdaný Ing. Leškovi za účelom znaleckého skúmania, čo potvrdila svojím podpisom zamestnankyňa žalovaného. Medzi stranami nebolo v konečnom dôsledku ani sporné, že posudzovaná poškodená plomba na plynomery žalovaného bola originálnou plombou. Znaleckým posudkom č. 256/PL-2014, ako aj výpoveďou svedka Ing. Leška mal súd preukázané, že po demontovaní plynomeru pri demontáži plomby z krytu číselníka, táto išla demontovať pri pomerne malej sile, keďže na tejto plombe chýbal jeden z dvoch zaisťovacích prvkov - plastová plomba. Chýbajúca časť plomby sa nenachádzala ani v kryte plynomeru ani na plombe, z čoho vyplýva, že plynomer s takto poškodenou plombou sa nachádzal už u žalovaného pred demontážou plynomeru. Svedok demonštroval, aká sila je potrebná na vytiahnutie plomby s poškodeným zaisťovacím prvkom. Žalobca nebol povinný preukazovať, že predmetná plomba bola počas odberu plynu na odbernom mieste žalovaného niekedy, resp. opakovane vyňatá z meradla. Na preukázanie zodpovednosti žalovaného za neoprávnený odber je dostatočným to, že vyňatie plomby z plynomeru za použitia malej sily (napr. žuvačkou) je reálne možná, čím je zároveň preukázaná reálna

možnosť vykonania zásahu do číselníka určeného meradla. Na základe vyššie uvedeného mal súd preukázané protiprávne konanie žalovaného.

Pokiaľ ide o vznik škody, medzi stranami sporu nebolo sporné, že v čase neoprávneného odberu, ktoré bolo vymedzené obdobím od 19.05.2013 do 17.03.2014, bol na odbernom mieste žalovaného reálne odoberaný plyn, avšak skutočné množstvo plynu nie je možné zistiť, pretože údaj na meradle s porušenou plombou je neplatným údajom o spotrebe plynu. Zánik platnosti overenia určeného meradla pritom nie je viazané na subjektívne rozhodnutie žalobcu, ale ako objektívna skutočnosť nastáva priamo zo zákona pri splnení podmienok v zmysle § 15 ods. 7 zákona o metrologii (v danom prípade momentom poškodenia zabezpečovacej značky - plomby). Keďže nie je možné zistiť, kedy došlo k porušeniu plomby, určuje sa doba neoprávneného odberu podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z., a to odo dňa nasledujúceho po poslednom fyzickom odpočte na príslušnom odbernom mieste.

V posudzovanom prípade ide o priamu príčinnú súvislosť medzi tým, že žalovaný odoberal plyn meradlom s porušenou plombou a tým, že v dôsledku takéhoto odberu spotreboval nemerané množstvo plynu, čím žalobcovi vznikla škoda. Ak zanikne platnosť meradla a k odberu plynu dochádza, nie je možné bez meradla zistiť, koľko plynu žalovaný v skutočnosti spotreboval. Nie sú teda k dispozícii žiadne relevantné údaje, z ktorých by bolo možné zistiť, aká škoda žalobcovi neoprávneným odberom vznikla. Chýbajúci jeden zaisťovací prvok plomby umožňuje objektívne zmeniť indikáciu údajov na číselníku, pričom takýto zásah, hoci len teoretický nie je možné žiadnym úkonom zistiť. Prípadné stočenie číselníka súčasne nemusí znamenať, že meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber, keďže takéto meradlo, keď je na odbernom mieste bude vykazovať pri kontrole normovanú spotrebu bez akéhokoľvek odchylenia.

Hoci žalovaný v konaní namietal, že žalobca nepreukázal vznik reálnej škody, resp. nepreukázal, že by meradlo na odbernom mieste žalovaného meradlo spotrebu plynu správne a teda, že pre určenie výšky škody nie je potrebné vychádzať z metodiky určenej vyhláškou č. 449/2012 Z.z., súdu nie je známy spôsob (a žalovaný žiadny neuviedol), akým by bolo možné spoľahlivo určiť presnú výšku škody v prípade takého poškodenia plomby (ako je to aj v tomto prípade), ktoré reálne umožňuje prístup k číselníku meradla, dôjde k zásahu do číselníka meradla a súčasne na číselníku meradla nezostanú žiadne stopy po manipulácii s ním. Zjednodušene povedané, ak by súd akceptoval argumentáciu žalovaného, nie je zrejmé, ako by bolo v reálnom svete možné určiť výšku škody v prípade „stočenia“ číselníka meradla, ak na meradle nezostanú žiadne stopy po manipulácii. Pokiaľ by bolo aj v takom prípade povinnosťou žalobcu preukazovať správnu výšku škody, išlo by o nesplniteľnú požiadavku a ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, ako aj vyhláška č. 449/2012 Z.z. by bolo obsolentnými právnymi normami. Preto tvrdenie žalovaného, že plombu nepoškodil a do číselníka meradla nezasiahol, ho nezbavuje zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi.

Je pravdou, že odberateľ spôsobí škodu žalobcovi až vtedy, keď zasiahne do číselníka určeného meradla a zníži indikovaný stav skutočnej spotreby plynu, avšak práve z dôvodu, že pri dostatočne sofistikovanom spôsobe zásahu do číselníka meradla takýto zásah nie je možné reálne zistiť a logicky potom ani následne takémuto odberateľovi preukázať. Práve z tohto dôvodu začlenil zákonodarca do zákona o energetike skutkovú podstatu neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, ktorej podstata spočíva v tom, že už len samotné len samotný odber plynu s meradlom s poškodenou zabezpečovacou plombou je neoprávneným odberom plynu, nevyžaduje sa zásah do číselníka meradla. Ide teda svojím spôsobom o predikatívnu skutkovú podstatu neoprávneného odberu plynu vo vzťahu k § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike. Skutková podstata neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike sa aplikuje vtedy, keď je zrejмый a preukázaný zásah do číselníka meradla (napr. v prípade, keď zásah do číselníka nie je natoľko sofistikovaný, aby na ňom nezanechal stopy). Takisto práve z dôvodu, že pri nechránenom prístupe k číselníku meradla plynomera je možné vykonať do neho neodhaliteľné a tým aj nepreukázateľné zásahy (v zmysle upravenia stavu spotreby plynu), preto má žalobca zákonnú povinnosť zabezpečiť prístup k určenému meradlu prostredníctvom zabezpečovacích prvkov - plomb. Účelom zaisťovacej plomby (čo medzi stranami ani nie je sporné) je zabrániť možnosti ovplyvniť alebo zmeniť indikáciu údajov o reálnej spotrebe zemného plynu. Avšak pokiaľ by prijal súd argumentáciu žalovaného, že plynomer zaznamenával správnu spotrebu plynu aj s poškodenou zabezpečovacou plombou, nemalo by zabezpečovanie plynomera ako určeného meradla plombami žiadny význam.

Pokiaľ ide o výšku škody, v zmysle § 1 bod 14 vyhlášky č. 449/2012 Z.z. k škode spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa pripočítavajú nevyhnutné náklady prevádzkovateľa siete spojené so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu plynu. Žalovanému tak vyúčtovacou faktúrou č. 9000175781, ktorú vystavil žalobca, bola fakturovaná škoda vypočítaná v súlade s citovanou vyhláškou, a to vo výške 7.962,32 eur a nevyhnutné náklady súvisiace so zisťovaním a odstraňovaním

neoprávneného odberu vo výške 205,91 eur, ktorú sumu žalobca zdokladoval predloženými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa na č. l. 43 - 47 súdneho spisu a žalovaný vynaloženie týchto nákladov žalobcom nerozporoval, ide o tzv. režijné náklady zo zabezpečenia dokumentácie neoprávneného odberu vrátane dopravy v sume 131,20 eur, znalecký posudok na meradlo vo výške 40 eur a v zmysle Cenníka externých služieb SPP Distribúcia, a.s. sa do nákladov započítalo aj overenie plynomeru vo výške 15,14 eur a oprava plynárenských prístrojov a zariadení vo výške 19,57 eur. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 8.168,23 eur.

Súd neakceptoval námietku premlčania vznesenú žalovaným v písomnom podaní zo dňa 03.05.2017 aplikujúc sudcovskú koncentráciu konania z dôvodu, že ju mohol žalovaný uplatniť už v priebehu dovtedajšieho konania.

Súd nevykonal ďalšie dôkazy navrhované stranami sporu, pretože neboli pre rozhodnutie v merite veci podstatné.

4. Súd prvej inštancie pri posudzovaní požadovaného úroku z omeškania vychádzal zo skutočnosti, že zo strany žalovaného nedošlo k úhrade dlžnej sumy, čím žalobcovi vznikol zákonný nárok požadovať popri plnení istiny aj úroky z omeškania a to dňom nasledujúcim po dni splatnosti faktúry, preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 8.168,23 eur od 09.05.2014 do zaplatenia.

5. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania priznal voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

6. Uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 23Cb/473/2015-228 zo dňa 26.07.2017 bolo svedkovi Ing. H. A. priznané svedočné vo výške 21,50 eura, ktoré bolo poukázané zo štátnych rozpočtových prostriedkov, čím v konaní vznikli trovy štátu, ktoré je potrebné nahradiť.

Trovy štátu s účinnosťou do 30.06.2016 upravovalo ustanovenie § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého mal štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Občiansky súdny poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 zrušený s tým, že ho nahradil nový procesný predpis - Civilný sporový poriadok, ktorý trovy štátu neupravuje. Súd preto, rozhodujúc o trovách štátu, rozhodol podľa čl. 4 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., keď vo výroku III. rozsudku priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému, a to podľa rozsahu jeho neúspechu v konaní, t.j. v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania žalobcu (výrok II.), ako aj o výške náhrady trov konania štátu (výrok III.) bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

7. Žalovaný podal včas odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie na základe odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), h) C.s.p. a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolateľ svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd priznal žalobcovi plnenie, ktoré nevyplýva z predmetu súdneho konania, pretože opis rozhodujúcich skutkových okolností, teda skutkový dej, z ktorých malo toto priznané plnenie podľa súdu prvej inštancie vzniknúť, nie je uvedený v žalobe.

Rozhodujúce skutkové okolnosti, ktorými súd prvej inštancie odôvodnil vznik škody a to postup objednávaní a účtovania plynu medzi žalobcom ako prevádzkovateľom distribučnej siete a dodávateľom, neoprávnená manipulácia, t.j. zásah do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu, nie sú podľa názoru žalovaného opísané v žalobe. Žalobca v žalobe ani netvrdí, že mu škoda vznikla či už zásahom do meradla (neoprávnenou manipuláciou), alebo v dôsledku jeho postupu voči dodávateľovi. Napadnuté rozhodnutie je tak postavené na skutkových okolnostiach, ktoré nie sú predmetom konania a potom pokiaľ súd napadnuté rozhodnutie odôvodnil skutkovými okolnosťami, ktoré nie sú predmetom konania, porušil čl. 7 ods. 1 C.s.p., čl. 8 C.s.p., § 3 C.s.p. a § 161 C.s.p.

Napriek zásade iura novit curia žalovaný počas konania odkázal na niekoľko právoplatných súdnych rozhodnutí okresných súdov a krajských súdov, v ktorých sa súdy v odôvodneniach zaoberali otázkou vzniku skutočnej škody v súvislosti s neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Na základe prezentovanej argumentácie súd žalovaný legitímne očakával, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci rozhodne rovnako ako v porovnateľných veciach rozhodli súdy uvedenými súdnymi rozhodnutiami, avšak súd takýmto spôsobom nepostupoval a ani neodôvodnil, prečo argumentáciu

iných súdov, na ktorú žalovaný odkazoval v konaní, nezohľadnil, čím podľa názoru žalovaného súd takýmto postupom porušil čl. 2 ods. 3 C.s.p. Žalovaným prezentovanú rozhodovaciu činnosť súdov považuje žalovaný za ustálenú rozhodovaciu prax a to vzhľadom na presvedčivosť odôvodnenia súdnych rozhodnutí, reprezentáciu súdov - jedná sa o rozhodnutia okresných a krajských súdov z celého územia SR, početnosť súdnych rozhodnutí. Keďže súd v prejednávanej veci svoj odklon od prezentovanej ustálenej rozhodovacej praxe dôkladne neodôvodnil, porušil tým svoju povinnosť podľa § 220 ods. 3 C.s.p. Postupom súdu došlo k porušeniu princípu právnej istoty a k porušeniu práva žalovaného na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré v sebe nepochybne zahŕňa právo na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách.

Žalovaný má za to, že súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedostatočne a len formálne vysporiadal s prednesenou argumentáciou, čím došlo k porušeniu práva žalovaného na riadne odôvodnenie rozhodnutia a týmto postupom súd odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, pretože žalovaný nedostal odpovede na všetky prednesené argumenty, nemá taký rozsah informácií pre rozhodnutie sa o použití opravných prostriedkov, aký by mal mať. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje za nepresvedčivé, nedostatočné, nepreskúmateľné a v niektorých častiach za zmätočné.

Súd sa len vo všeobecnosti stotožnil so závermi znalca a nijakým spôsobom sa nevysporiadal s námietkami žalovaného, ktoré boli podložené aj rozhodnutím Krajského súdu v Trnave týkajúceho sa totožného znaleckého posudku a to namietnutie hodnovernosti znaleckého posudku a to najmä z dôvodu, že znalecký posudok neobsahuje zákonné náležitosti a nie je zřejmý postup znalca, ako sa dopracoval k uvedeným záverom.

Poukázanie na skutočnosť, že žalovaný odoberal plyn na základe riadne uzavretej zmluvy, ktorá je právnym titulom samotného odberu, a preto podľa názoru žalovaného samotná spotreba plynu, ktorá je zaznamenaná meradlom, nemôže predstavovať škodu, nakoľko nie je výsledkom protiprávneho konania. Taktiež žalovaný uvádzal, že žalobca nepreukázal, že žalovaný spotreboval akékoľvek množstvo plynu navyše oproti množstvu plynu, ktoré bolo zaznamenané meradlom. Súd sa s touto argumentáciou nijakým spôsobom nevysporiadal. Súd sa podľa názoru žalovaného nevysporiadal ani s argumentáciou žalovaného, ktorou namietal neexistenciu priamej príčinnej súvislosti medzi poškodením plomby a vyúčtovaním žalovaného. Súd sa s namietaním postupu, akým žalobca odôvodňoval vyúčtovanie so spotrebou plynu vo výške 0m³ (otázka zániku platnosti overenia určeného meradla) nezaoberal a len prebral závery žalobcu, keď v odôvodnení len uviedol, že zánik platnosti overenia určeného meradla nastáva priamo zo zákona, avšak ďalej sa nevyjadril smerom k námietkam, kedy, ku ktorému dňu tento zánik platnosti overenia určeného meradla nastáva. Čo sa týka namietania princípu objektívnej zodpovednosti, súd sa s argumentáciou žalovaného vysporiadal tak, že nie je dôvod polemizovať s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, ktoré konštatovali, že zodpovednosť za škodu podľa § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike je prísne objektívna. Vyššie uvedeným postupom je podľa nášho názoru daná aj iná vada konania.

Súd prvej inštancie rozhodnutie o trovách štátu založil na čl. 4 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. vo odôvodnení napadnutého rozhodnutia výslovne uviedol, že podľa čl. 4 ods. 2 C.s.p. postupoval z dôvodu, že C.s.p. trovy štátu neupravuje, čím podľa názoru žalovaného súd týmto postupom porušil čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Pokiaľ súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy štátu, právo nevykladal, ale tvoril, čo je neprípustné. Súd prvej inštancie nesprávne postupoval aj v tom smere, že odkázal rovno na čl. 4 ods. 2 C.s.p., pričom tento je nevyhnutné vykladať v nadväznosti na čl. 4 ods. 1 C.s.p. Ak mal súd prvej inštancie záujem postupovať podľa čl. 4 ods. 2 C.s.p., musel riadne odôvodniť, prečo nemohol postupovať podľa čl. ods. 1 C.s.p., čo však nespravil. Podľa názoru žalovaného, napadnuté rozhodnutie nemalo vôbec obsahovať výrok III.

Žalovaný namietal zmätočnosť a nepreskúmateľnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia, keď podľa názoru žalovaného súd odôvodnil vznik škody dvomi rozdielnymi, navzájom nesúvisiacimi okolnosťami, a napriek tomu, že výslovne uviedol, kedy vzniká skutočná škoda, tak vznik škody odôvodnil v ods. 34 úplne inými okolnosťami, keď uviedol, že keďže plyn bol v rozhodnom období žalovanému skutočne dodávaný, čo nebolo v konaní sporné, a zároveň za toto obdobie za odber plynu nezaplatil svojmu dodávateľovi (SPP, a.s.), je treba uzavrieť, že škoda vznikla práve žalobcovi. Nezaplatenie za plyn svojmu dodávateľovi súd odvodzuje od tvrdenia žalobcu, že v dôsledku zániku platnosti overenia určeného meradla žalobca neposkytuje údaje o spotrebe plynu dodávateľovi a potom tento dodávateľ vo vyúčtovaní uvádza spotrebu plynu za rozhodné obdobie 0m³, keď žalovaný si nepamätal, aká bola spotreba plynu uvedená vo vyúčtovaní a potom je otáznym záver súdu o spotrebe plynu vo výške 0m³ vo vyúčtovacej faktúre, či je preukázaný nejakým dôkazom. Súd na jednej strane uvádza, že škoda vzniká

zásahom do číselníka meradla a na druhej strane uvádza, že škoda nevzniká zásahom do číselníka meradla, ale vzniká nevyúčtovaním spotreby zo strany dodávateľa.

Žalovaný namietal postup žalobcu v rozpore s § 415 OZ a z tohto dôvodu mal za to, že prichádza do úvahy aplikácia § 441 OZ a to určenie spoluzavinenia poškodeného, samozrejme v prípade, ak by bol vznik skutočnej škody preukázaný. Žalovaný namietal porušenie vlastníckeho práva žalovaného v prípade aplikácie vyhl. č. 449/2012 Z.z., ktorá už nemá kompenzačnú funkciu, ale sankčnú funkciu. V tejto súvislosti súdu predložil rozhodnutie Ústavného súdu ČR, avšak súd sa s touto argumentáciou nijakým spôsobom nevysporiadal.

Súd sa na pojednávaní konanom dňa 12.05.2017 vyjadril k námietke premlčania podanej žalovaným v podaní zo dňa 03.05.2017 tak, že v zmysle § 153 C.s.p. uplatňuje sudcovskú koncentráciu konania, a že neprihliada na námietku premlčania vznesenú v podaní zo dňa 03.05.2017 pretože nebola podaná včas, keď žalovaný ju mohol uplatniť už v priebehu doterajšieho konania. Súd pred pojednávaním dňa 12.05.2017 neuplatnil sudcovskú koncentráciu konania. Súd týmto spôsobom poučil strany až na konci pojednávania dňa 12.05.2017. Žalovaný má teda za to, že námietka premlčania bola podaná včas a bolo povinnosťou súdu sa s ňou vysporiadať. Súd nemôže konkrétny návrh strany zamietnuť s odkazom na sudcovskú koncentráciu, keď v konaní sudcovskú koncentráciu voči stranám ešte neuplatnil. Na pojednávaní dňa 21.06.2017, teda po určení sudcovskej koncentrácie, pripustil návrh na vykonanie dôkazu žalobcu - výsluch autorizovanej osoby a na konci tohto pojednávania opätovne poučil strany o sudcovskej koncentrácii konania.

Súd teda postupoval tak, že bez poučenia strán o sudcovskej koncentrácii túto uplatňoval voči konkrétnej procesnej obrane žalovaného, pričom následne na tom istom pojednávaní konkrétnemu návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania vyhovel. Postupom súdu bol porušený princíp rovnosti zbraní podľa čl. 6 ods. 1 C.s.p.. Súd nemôže uplatňovať sudcovskú koncentráciu voči stranám selektívne.

Žalovaný namietal nesprávnu interpretáciu znaleckého posudku. V znaleckom posudku je síce uvedené, že plombu bolo možné demontovať za použitia pomerne malej sily, avšak táto sila v ňom nebola kvantifikovaná a v znaleckom posudku nebol uvedený ani spôsob demontáže, ktorým znalec plombu demontoval. Tieto skutočnosti žalovaný považuje za rozporné s § 17 ods. 6 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Skutkový záver vyjadrený súdom, že plombu je reálne možné vyňať z plynomer za použitia malej sily, nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu. Tento záver platí len v prípade, ak by bolo uvedené, že plombu je reálne možné vyňať z plynomeru za použitia malej sily za pomoci skrutky navŕtanej do plomby. Keďže reálna možnosť vyňať plombu z plynomera inak ako za pomoci navŕtania skrutkou nie je preukázaná, žalovaný má za to, že plomba plnila svoju ochrannú funkciu a zabraňovala v prístupe k číselníku meradla, čím zabraňovala neoprávnenej manipulácii. Keďže ochranná funkcia plomby nebola porušená, žalovaný má za to, že nedošlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a tým k neoprávnenému odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Znalecký posudok a ani výpovede dvoch uvedených svedkov nepreukazujú neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE a tým porušenie § 76 ods. 11 ZoE, čo znamená, že tieto dôkazy nepreukazujú protiprávne konanie odberateľa (alebo inej osoby), čím nie je preukázaná jedna z podmienok uplatňovania nároku na náhradu škody. Na podporu tejto argumentácie žalovaný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23.06.2014 sp.zn. 7C/82/2014 a zo dňa 11.07.2014 sp. zn. 5C/64/2014.

Žalovaný má za to, že súd nesprávne právne posúdil podmienky uplatňovania nároku na náhradu škody a v tejto súvislosti nesprávne právne posúdil primárne § 82 ods. 1 písm. d) ZoE a § 82 ods. 2 ZoE, ako aj § 76 ods. 11 ZoE, § 82 ods. 3 ZoE, § 1 ods. 1 vyhl. č. 449/2012 Z.z. a § 15 ods. 6 písm. d) ZoM.

Z odôvodnenia rozhodnutia možno vyvodiť, že žalovaný porušil § 82 ods. 1 písm. d) ZoE a to tým konaním, že v rozhodnom období odoberal plyn meradlom, na ktorom bola porušená plomba.

Skutkové podstaty podľa § 82 ods. 1 písm. c) až h) ZoE nepokrývajú samotný odber plynu, jeho spotrebu, ale iné konanie, ktorá sa len označuje ako neoprávnený odber plynu, aj keď sa skutkovo o žiadny odber plynu nejedná, resp. nepokrývajú konanie - odber a spotrebu plynu. Žalovaný má za to, že § 82 ods. 1 písm. d) ZoE je potrebné vykladať spoločne s § 76 ods. 11 ZoE a pokrýva skutkové konanie - poškodenie/porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Toto ustanovenie nepokrýva skutkové konanie - odber plynu, jeho spotrebu, pretože toto konanie je protiprávnym za splnenia podmienok uvedených v § 82 ods. 1 písm. a) a b) ZoE. Samotný odber plynu, jeho spotreba, nemôžu byť podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE protiprávny, pretože túto protiprávnosť vylučuje zmluva o dodávke plynu, ktorá je právnym titulom samotného odberu plynu. Plomba ako zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii nemá žiadny priamy vplyv na samotný odber plynu a ani na jeho meranie. Odber bol teda žalovaným vykonávaný na základe zmluvného vzťahu s dodávateľom plynu a nie je preto dôvod považovať ho za škodu, ktorá

by bola v príčinnej súvislosti t.j. vo vzťahu príčiny a následku, s porušením povinnosti odobrať plyn iba s meradlom s nepoškodenou zabezpečovacou značkou.

V prvom rade je potrebné určiť, či zánik platnosti overenia určeného meradla z dôvodu podľa § 15 ods. 6 písm. d) ZoM nastáva ex lege, tak ako to uvádza žalobca a aj súd prvej inštancie, alebo ex lege nenastáva a nastáva až rozhodnutím oprávnenej osoby určenej v § 15 ods. 2 ZoM. V prospech druhej varianty je argument, že ak o vzniku platnosti overenia určeného meradla rozhoduje oprávnená osoba, tak táto rozhoduje aj o jej zániku.

Druhou otázkou je, kedy, v ktorý konkrétny deň nastáva zánik platnosti overenia určeného meradla v prípade, ak konkrétny deň poškodenia zabezpečovacej značky nie je známy. S touto otázkou sa súd prvej inštancie nezaoberal a stotožnil sa s tvrdením žalobcu, ktorý za tento deň považuje začiatok obdobia neoprávneného odberu určený fikciou podľa § 1 ods. 9 vyhl. č. 449/2012 Z.z., keď podľa názoru žalovaného tento postup nie je možný z dôvodu, že ZoM neupravuje žiadny mechanizmus, žiadnu fikciu, podľa ktorej by sa určil tento deň, pokiaľ skutočný deň nie je známy a ani žiadny odkaz na použitie iného právneho predpisu. Žalobca spojil ZoM s vyhl. č. 449/2012 Z.z., ktorou sa určuje výška škody za podmienok § 82 ods. 3 ZoE a teda sa jedná o vykonávaciu vyhlášku k ZoE, vydanú na základe § 95 ods. 1 písm. l) ZoE. Podľa názoru žalovaného, skutkovú okolnosť - konkrétny reálny deň nie je možné určiť spätne na základe fikcie a to za použitia právneho predpisu inej právnej sily, ktorý bol prijatý za účelom vykonania ZoE, a nie ZoM. Žalovaný má za to, že pokiaľ skutočný deň poškodenia zabezpečovacej značky nie je známy, má ním byť deň, kedy sa príslušná osoba o takomto poškodení dozvedela - v prejednávanej veci deň výmeny meradla. Samotné poškodenie zabezpečovacej značky a ani právna skutočnosť zánik platnosti overenia určeného meradla podľa § 15 ods. 6 písm. d) ZoM, nemôže poprieť a znegovať reálne namerané údaje. Nemožnosť zohľadniť namerané údaje, by mohlo nastať iba v prípade, ak by meradlo bolo poslané na úradné preskúšanie a zistila by sa jeho nefunkčnosť, alebo by bola preukázaná neoprávnená manipulácia. Pokiaľ žiadna z týchto skutočností nenastala, údaje je možné použiť a predstavujú objektívny a spoľahlivý údaj o spotrebe plynu na odbernom mieste.

Žalovaný neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, plyn odoberal na základe zmluvy a množstvo plynu bolo merané určeným meradlom. Pokiaľ predpokladáme, že žalovaný mal vo vyúčtovaní spotrebu plynu vo výške 0m³, tak toto vyúčtovanie je výsledkom konania dodávateľa. Priama príčinná súvislosť je okrem iného pretrhnutá z pohľadu žalobcu aj zánikom platnosti overenia určeného meradla, pretože sa jedná o právnu skutočnosť a až od tejto právnej skutočnosti robí žalobca ďalšie skutkové rozhodnutia.

Nie každé poškodenie plomby napĺňa skutkovú podstatu neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, pretože nie každé poškodenie plomby je porušením zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Medzi poškodeniami plomby, v dôsledku ktorých nezaniká ochranná funkcia plomby, a tým nie je naplnená skutková podstata neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, možno zaradiť napr. poškriabanie povrchu plomby alebo zafarbenie plomby. Len také poškodenie plomby, v dôsledku ktorého zaniká ochranná funkcia plomby a je umožnené vykonanie neoprávnenej manipulácie, napĺňa skutkovú podstatu neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Žalovaný zastáva názor, že adresátom zákazu uvedeného v § 76 ods. 11 ZoE je vzhľadom na prvú vetu ustanovenia len odberateľ. Ak by iná osoba ak odberateľ poškodzovala plombu, odberateľ nemôže byť zodpovedný za konanie inej osoby a voči tejto osobe je možné uplatniť nárok na náhradu škody len v zmysle všeobecnej právnej úpravy o náhrade škody podľa § 420 a nasl. Obč. zák. Z tohto dôvodu je potom nevyhnutné skúmať, kto plombu poškodil, t.j. skúmať otázku zavinenia, čo popiera uplatňovanie princípu objektívnej zodpovednosti (okrem iných dôvodov, ktoré sme v konaní prezentovali a ku ktorým súd prvej inštancie nezaulal žiadne stanovisko). Žalobca je povinný preukázať vykonanie zásahu do meradla, ktorý spôsobil jeho nefunkčnosť alebo nesprávnu funkčnosť, hoci na dobu, ktorú nie je možné objektívne zistiť. Všeobecne záväzný právny predpis pre určenie výšky škody je možné použiť iba pre prípad nemožnosti vyčíslenia výšky skutočne vzniknutej škody za podmienok podľa § 82 ods. 3 ZoE, nie pre prípad nemožnosti zistenia, či škoda skutočne vznikla. Ak žalobca tvrdí, že nevie presne určiť, o koľko bolo meradlo stočené, nezbavuje ho to povinnosti preukázať, že k stočeniu meradla skutočne došlo. Súd v zásade argumentuje tým, že neoprávnený zásah nie je možné nikdy preukázať, a preto ho treba predpokladať, keď podľa názoru žalovaného je táto úvaha nesprávna, pretože neoprávnený zásah je vždy možné preukázať. Keďže následkom konania porušujúceho zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii objektívne, ani nemôže byť škoda predstavujúca množstvo plynu (a táto môže byť len následkom samotnej neoprávnenej manipulácie), jej výšku nie je možné určovať podľa typového diagramu dodávky alebo podľa vyhl. č. 449/2012 Z.z. a táto nemala byť ani nikdy použitá (a nikdy nemala byť ani určené obdobie neoprávneného odberu plynu, pretože je irelevantné z pohľadu výšky škody, ako dlho je takéto zabezpečenie porušené). Je tomu tak preto, pretože podľa § 1 ods. 1 vyhl. č. 449/2012 Z.z. sa táto používa len v prípade, keď škoda predstavuje množstvo plynu (napr. neoprávnený odber

podľa § 82 ods. 1 písm. a), b) alebo c) ZoE). Výšku škody (za predpokladu preukázania jej vzniku) v prípade neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE je vždy potrebné určovať na základe objektívnych spoľahlivých podkladov v zmysle § 82 ods. 3 ZoE (napr. cena novej plomby).

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Žalobca namietal nepravdivosť tvrdenie žalovaného, že súd mu priznal nárok, ktorý nevyplýva zo skutkového základu, ktorý žalobca vymedzil v žalobe, keď žalovaný vo svojom tabuľkovom opise rozhodujúcich skutočností opomenul okrem iného uviesť, čoho sa žalobca domáhal. Žalovaný v tabuľke tiež vytrháva citácie z rozsudku, ktoré však v súdom uvádzanom kontexte majú iný význam, ako predkladá žalovaný.

V odseku 37. napadnutého rozhodnutia súd uviedol, v čom mal preukázané protiprávne konanie žalovaného. V odseku 38. napadnutého rozhodnutia je vymedzená škoda v súlade s reálnym stavom a v odseku 39. je vysvetlená priama príčinná súvislosť. Súd neuvádza ako rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce vznik škody, postup objednávanie a účtovania plynu medzi nami a dodávateľom plynu, ani neoprávnenú manipuláciu spočívajúcu v zásahu do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu, to uvádza žalovaný v odvolaní. V odseku 34. napadnutého rozhodnutia súd uvádza vzťahy medzi jednotlivými účastníkmi na trhu plynu v súlade so Zákonom o energetike č. 251/2012 Z.z. (ďalej len ZoE), čím sa vysporiadal s námietkou žalovaného, že žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný. V odsekoch 39., 40., 41. súd analyzoval a porovnával skutkové podstaty neoprávnených odberov podľa § 82 ods. 1 písm. c) a d) ZoE, čím sa vysporiadal s námietkou žalovaného, ktorý v konaní na súde prvej inštancie medzi týmito skutkovými podstatami nerozlišoval, spájal ich, zamieňal a navzájom podmieňoval.

Porušenie princípu právnej istoty žalovaný odôvodňuje výpočtom rozhodnutí Krajského súdu v Trnave a rozhodnutí ďalších súdov, v ktorých mali súdy rozhodovať o porovnateľných veciach. To, že súd nerozhodol podľa očakávania žalovaného, nie je porušením princípu právnej istoty. Napadnuté rozhodnutie je v súlade s rozhodovacou praxou súdov všetkých stupňov vrátane Najvyššieho súdu SR ako aj ustálenou a dlhodobou rozhodovacou praxou prvoinštančných a odvolacích súdov v rámci SR. Na konkrétne aj najnovšie rozhodnutia súdov žalobca v konaní poukázal (zápisnica z pojednávania dňa 12.05.2017, rozsudok KS Košice sp.zn. 2Co/26/2014 z 09.02.2017, rozsudok KS Prešov sp.zn. 4Cob/98/2016 z 22.03.2017). Nie je tak namieste tvrdenie žalovaného, že len ním uvádzané rozhodnutia tvoria ustálenú rozhodovaciu súdnu prax.

Žalovaný dostal v napadnutom rozhodnutí odpoveď na všetky jeho podstatné argumenty, čo je v súlade s názorom ústavného súdu SR aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Odôvodnenie je presvedčivé, dostatočné, preskúmateľné a vôbec nie je zmatečné.

So znaleckým posudkom sa súd vysporiadal v ods. 17. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Znaleckým posudkom sa preukazuje porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, čo je podstatné a dostatočné pre skutkovú podstatu neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Zmluvný vzťah žalovaného s dodávateľom plynu nebol sporný. Ak by bol tento vzťah sporný, riešil by sa neoprávnený odber bez zmluvy (§ 82 ods. 1 písm. a) ZoE). Priama príčinná súvislosť je riešená v odseku 39. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Vyúčtovanie spotreby 0m³ plynu žalovanému nebolo medzi stranami sporné. Zánik platnosti overenia určeného meradla je odôvodnený v odseku 38. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Prísne objektívnej zodpovednosti sa súd venoval v odseku 37. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Výrok III. napadnutého rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania štátu, je správne. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú zmatečnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, ktorú žalovaný založil na rozvíjaní vykonštruovaného tvrdenia (uvedené v predmete odvolania na str. 5 odvolania), že súd prvej inštancie odôvodnil vznik škody dvoma rozdielnymi navzájom nesúvisiacimi skutkovými okolnosťami, podľa názoru žalobcu zmatečnosť pritom do zrozumiteľného rozhodnutia vnáša sám žalovaný, keď účelovo vyberá časť vety z odôvodnenia rozhodnutia k určitej okolnosti (časť vety z odseku 41. napadnutého rozhodnutia citovaná v odvolaní), spája ju s inou časťou vety z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia k inej okolnosti (veta z odseku 34. napadnutého rozhodnutia citovaná v odvolaní). Takýmto spájaním žalovaný vytvára hodnotenie, ktoré súd nevyslovil.

K namietanému nevysporiadaniu sa so všetkou relevantnou argumentáciou súd sa vysporiadal aj námietkami uvádzanými žalovaným v odvolaní v časti II., III., III. a to napr. v odseku 36. napadnutého rozhodnutia (prevenčná povinnosť, dôvodnosť aplikácie vyhl. č. 449/2012 Z.z. na určenie výšky škody). Podľa názoru žalobcu, sudcovská koncentračná zásada bola uplatnená zákonným spôsobom. K namietanej nesprávnej interpretácii znaleckého posudku súd vyslovil, že pri zodpovednosti za neoprávnený odber plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej

manipulácii podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE sa nevyžaduje zásah do číselníka meradla (ods. 41). Tiež vyslovil, že znaleckým posudkom porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii preukázané bolo. Napriek tomu žalovaný, opomínajúc ustanovenia o zániku platnosti overenia určeného meradla v § 15 Zákona o metrológii č. 142/2000 Z.z. (odsek 38. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) tvrdí, že pre zodpovednosť žalovaného bolo potrebné preukázať porušenie § 76 ods. 11 ZoE. Ak právna úprava nestanovuje bližšie charakteristiky porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, nie je možné ich vytvárať predstavou žalovaného. Ak by to súd akceptoval, zákon by neaplikoval, ale vytváral. Zodpovednosť podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE nie je možné podmieňovať porušením § 76 ods. 11 ZoE. Súd správne vyhodnotil naplnenie všetkých predpokladov zodpovednosti žalovaného; protiprávnosť v odseku 37., vznik škody v odseku 38., príčinnú súvislosť v odseku 39., objektivnosť zodpovednosti v odseku 36. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ ide o žalovaným namietané nesprávne právne posúdenie § 82 ods. 1 písm. d), ods. 2 ZoE a namietané nesprávne právne posúdeniu podmienok uplatňovania náhrady škody, podľa názoru žalobcu súd správne určil, že ide o priamu príčinnú súvislosť medzi tým, že žalovaný odoberal plyn meradlom s porušenou plombou, a tým, že v dôsledku takéhoto odberu spotreboval nemerané množstvo plynu, čím nám vznikla škoda (odsek 39. napadnutého rozhodnutia). Žalovaný pri jeho zodpovednosti podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE neakceptuje súdom vyslovené skutkové predpoklady zodpovednosti a nesprávne vytvára, nad rámec platnej rozhodujúcej právnej úpravy, iné skutkové predpoklady a súvislosti, ako napr. konanie porušujúce plombu. Zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu nie je možné vyvodiť žalovaného názor, že označeným neoprávneným odberom (§ 82 ods. 1 písm. d) ZoE) vzniká škoda len v zmysle poškodenia plomby. Zánik platnosti overenia určeného meradla nastáva zo zákona v zmysle § 15 ods. 6 písm. d) zák. č. 142/2000 Z.z. o metrológii (ďalej len ZoM), hoci to žalovaný spochybňuje. Plynomer je určené meradlo. ZoM na zabezpečenie jednotnosti a správnosti merania upravuje aj požiadavky na určené meradlá (§1 písm. b) ZoM). Podľa § 2 písm. c) ZoM meradlo je prostriedok, ktorý slúži na určenie hodnoty meranej veličiny, pričom zahŕňa mieru, merací prístroj, jeho komponenty, prídavné zariadenia a meracie zariadenie. Podľa § 8 ods. 5 ZoM druhy určených meradiel a oblasti ich použitia ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá úrad. Je ním vyhl. č. 210/2000 Z.z., ktorá v prílohe č. 13 má ustanovenia o plynomeroch. Podľa § 2 písm. c) bod 11 ZoE odberným miestom je miesto odberu plynu vybavené určeným meradlom. Odkaz 4) je odkaz na § 8 ZoM. Podľa § 76 ods. 1 ZoE dodávku plynu je povinný merať prevádzkovateľ distribučnej siete vlastným určeným meradlom, ktoré koncovému odberateľovi plynu bezodplatne montuje, udržiava a pravidelne zabezpečuje jeho overenie. Podľa § 15 ods. 6 písm. d) ZoM platnosť overenia určeného meradla zaniká, ak bola poškodená, pozmenená, odstránená alebo inak porušená overovacia značka alebo zabezpečovacia značka. Podľa § 19 ods. 1 ZoM určené meradlá možno používať na daný účel, len ak majú platné overenie.

Z uvedeného je zrejmé, že ZoM aj jeho vykonávacía vyhl. č. 210/2000 Z.z. súvisia so ZoE a keďže na ZoE nadväzuje vyhl. 251/2012 Z.z., tak ZoM súvisí aj s vyhl. 449/2012 Z.z.

Ak platnosť overenia určeného meradla zaniká, ak bola porušená plomba, neznamená to, že dňom poškodenia je moment zistenia poškodenia. S ohľadom na formuláciu ust. § 15 ods. 6 písm. d) ZoM „bola porušená“ to znamená, že v deň, keď sme zistili podozrenie na porušenie plomby, meradlo malo zaniknúť (nezanikla dňom zistenia podozrenia na prerušenie plomby) platnosť overenia (neviem odkedy) a takéto meradlo nemožno použiť (nevieme odkedy) na účel určenia pretečeného množstva plynu (§19 ods. 1 ZoE + príl. 13 prvá časť ods. 1 vyhl. 210/2000 Z.z.). Ak nevieme zistiť dátum, kedy došlo k porušeniu plomby a tým k zániku platnosti overenia, nevieme zistiť dobu trvania neoprávneného odberu plynu. Neoprávnený odber sa potom účtuje podľa § 1 ods. 9 vyhl. 4549/2012 Z.z. odo dňa, ku ktorému bol na tomto odbernom mieste vykonaný posledný fyzický odpočet meradla predchádzajúci dňu zistenia neoprávneného odberu.

Porušenie právnej povinnosti, t.j. protiprávny úkon je v prípade neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE preukázaný ak: a) je preukázané porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii s meradlom (poškodenie, porozumenie, odstránenie plomby t.j. overovacej / zabezpečovacej značky meradla, resp. poškodenie akéhokoľvek iného zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii s meradlom); toto bolo preukázané znaleckým posudkom, b) je preukázaný odber plynu prostredníctvom meradla s takto poškodeným zabezpečením; odber plynu žalovaným nie je sporný.

Keďže nie je sporné, že žalovaný odoberal plyn meradlom s porušenou plombou na číselníku, nezmenšil sa majetok (v podobe množstva plynu) žalobcovho dodávateľa plynu, lebo dodávateľ plynu žalovanému v období neoprávneného odberu žiaden plyn nedodal (vo vyúčtovacej faktúre mu vyúčtoval dodanie 0m3), avšak žalovaný spotreboval nemerané množstvo plynu, ktorý má žalobca v distribučnej sieti

pre účely vyvažovania siete a tým sa zmenšil majetok žalobcu spočívajúci v množstve takto jemu neoprávnene odobratého plynu. Žalovaný nepreukázal, že by za plyn odobratý v období neoprávneneho odberu niekomu zaplatil, že by z dôvodu odberu plynu poskytol finančné protiplnenie.

Príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody je v tom, že v dôsledku odberu plynu v rozhodnom období meradlom s porušenou plombou a nevierohodnosti údajov o stave spotreby na meradle, žalovaný nám odobral z distribučnej siete nezmerané množstvo plynu. Za takto neoprávnene odobratý plyn nič a nikomu nezaplatil.

Konštrukcie žalovaného o konaniach označených v tabuľke v odvolaní ako A1, A2 a následkoch X1, X2 sú účelovo vykonštruované a nemajú oporu v platnej právnej úprave.

Súd v odseku 41. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vysvetľuje rozdiely medzi skutkovými podstatami neoprávnenej odberov v § 82 ods. 1 písm. c) a d) ZoE s aplikáciou na prípad žalovaného. Nevyplýva z toho však žalovaným prezentovaný názor, že ak zásah do meradla nevie žalobca preukázať, ide o neoprávnenej odber podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, a vtedy neoprávnenej zásah je predpokladaný. Súd uviedol, že podstata neoprávnenej odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE spočíva v tom, že už len samotný odber plynu s meradlom s poškodenou zabezpečovacou značkou je neoprávnenej odberom, nevyžaduje sa zásah do číselníka meradla. Súd správne rozlišuje neoprávnenej odber v prípade, ak odberateľ zasiahol do meradla a dôsledku tohto zásahu odberateľa meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu (§ 82 ods. 1 písm. c) ZoE) a prípad, ak bolo zistené porušenie plomby, ktorá zabezpečuje meradlom proti neoprávnenej zásahu do meradla, ktorý môže ovplyvniť jeho metrologické charakteristiky (§ 2 písm. m) ZoM).

Zásah odberateľa v prípade § 82 ods. 1 písm. c) ZoE je zásah, ktorý ovplyvní metrologické vlastnosti meradla takým spôsobom, že meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber. Zodpovednosť odberateľa za zavinenie, za škodu, ktorú spôsobil. Neoprávnenej odber podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE je odber meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Porušenie zabezpečenia brániaceho zásahu, ktorý môže ovplyvniť (nie ktorý ovplyvnil) metrologické vlastnosti, je tak daná objektívna zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla.

Pokiaľ však k poškodeniu plomby pristúpila aj ďalšia skutočnosť a to odber plynu prostredníctvom takéhoto meradla, došlo tým k odberu, ktorý ZoE označuje ako neoprávnenej (pozn. protiprávnosť takéhoto konania - odberu, vyplýva už zo samotného jeho označenia "neoprávnenej") a takýmto odberom vznikla žalobcovi, ako prevádzkovateľovi distribučnej siete, ktorého zemný plyn odberateľ odobral, škoda.

9. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu de facto potvrdil, že znalecký posudok skúmajúci zhodu dvoch odtlačkov na plombe má preukázať len porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, čo je porušenie právnej povinnosti a nie vznik skutočnej škody. Žalobca nepredložil súdu prvej inštancie žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval vznik skutočnej škody, ktorej náhrady sa žalobca domáha. Žalovaný trvá na tom, že súd vznik škody odôvodnil dvomi úplne odlišnými skutkovými okolnosťami a ak sa žalobca domáha náhrady škody predstavujúcej množstvom plynu, tak nestačí preukázať len poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ale je potrebné preukázať aj samotnú neoprávnenej manipuláciu, pretože až touto neoprávnenej manipuláciou vzniká škoda predstavujúca množstvo plynu.

Problém znaleckého posudku však primárne nie je v sile, akou znalec plombu demontoval, ale v spôsobe, akým plombu demontoval. Spôsob demontáže plomby, pri ktorom znalec použil pomerne malú silu (nekvantifikovanú) nie je v znaleckom posudku uvedený / opísaný. Spôsob demontáže plomby znalec opísal až na pojednávaní dňa 21.06.2017, na ktorom uviedol „do nosnej časti plomby zaskrutkujem skrutku a za túto skrutku potom plombu z krytu demontujem, v podstate ťahom". Tvrdíme, že znalecký posudok nepreukazuje, že plomba bola aspoň raz pred vykonaným znaleckým dokazovaním demontovaná, t.j. nepreukazuje porušenie ochrannej funkcie plomby. Navyiac, znalec je vždy znalcom, a preto nemohol vypovedať v procesnom postavení svedka. Aj pri vstupe podľa § 208 ods. 3 C.s.p. sa však znalec môže vyjadriť len k tomu, čo v znaleckom posudku uviedol, a nemôže v rámci svojho výsluchu dopĺňať nič, čo v znaleckom posudku neuviedol.

10. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že rozhodnutia Najvyššieho súdu SR riešili nielen objektívnu zodpovednosť, ale ja vznik škody v súvislosti s objektívnou zodpovednosťou. Rozsudok KS Košice sp.zn. 2Co/26/2014 zo dňa 09.02.2017 a rozsudok KS Prešov sp.zn. 4Cob/98/2016 z 22.03.2017 sú dôkazom o rozhodovacej praxi iných odvolacích súdov a v spojení s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR je nevyhnutné ich brať do úvahy. Netrpia žiadnymi vadami, ktoré sa žalovaný snaží

navodiť. Žalovaným neustále vyslovovaná požiadavka aj na preukázanie manipulácie s meradlom, je iná skutková podstata neoprávneného odberu, o ktorú v predmetnom konaní nejde.

Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii je preukázané znaleckým posudkom. Je to prvý predpoklad skutkovej podstaty neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Druhým je odoberanie plynu takýmto meradlom, čo nebolo v konaní sporné. Žalovaný tak odobral nemerané množstvo plynu. So vznikom škody sa súd správne a dostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Žalovaného názor, že v prípade neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE nestačí preukázať len poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ale je potrebné preukázať aj samotnú neoprávnenú manipuláciu, pretože až touto neoprávnenou manipuláciou vzniká škoda predstavujúca množstvo plynu, je podľa názoru žalobcu nesprávny. Právna úprava je daná a nie je možné ju vytvárať dopĺňaním predpokladov podľa predstáv žalovaného. Podľa znaleckého posudku plomba mala odstránený jeden zaisťovací prvok, čo umožňuje jej demontáž pri požití pomernej malej sily, skutočnosť, že žalovaný v rozhodnom období plyn odoberal, nebola sporná. Zákon neupravuje neoprávnený odber za preukázané porušenie ochrannej funkcie plomby a už vôbec nie za preukázanie možnosti opakovaného demontovania plomby. Právna úprava vymedzuje neoprávnený odber plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Pri zistení porušenia plomby je irelevantné zisťovanie, či bolo alebo nebolo zasiahnuté do meradla. Porušená plomba vytvára objektívnu možnosť manipulácie s číselníkom, ktorý zaznamenáva stav spotreby plynu. Preto právna úprava vymedzuje v § 82 ods. 1 písm. d) ZoE zodpovednosť už len za to, že bol plyn odoberaný meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii bez toho, aby určovala ďalšie podmienky.

11. Žalovaný vo vyjadrení k prípadnému použitiu ust. § 106 Obč. zák. uviedol, že aj keď sú strany v konaní podnikateľmi, tak neexistoval medzi nimi záväzkový vzťah a žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody sa týka žalobcom tvrdeného porušenia ZoE, teda porušenia iného právneho predpisu než Obchodného zákonníka, tak z týchto dôvodov sa podľa názoru žalovaného bude premlčanie riadiť všeobecnou právnou úpravou premlčania podľa Občianskeho zákonníka a nie úpravou premlčania podľa Obchodného zákonníka. Toto právne posúdenie vychádza z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/40/2012 zo dňa 17.04.2012 a z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS637/2015 zo dňa 24.02.2016. Z týchto dôvodov bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania odôvodnená ust. § 106 ods. 2 Obč. zák., a nie ust. § 398 Obchod. zák.. Žalovaný má za to, že žalobca nepreukázal, že žalobu podal včas v rámci 3 ročnej objektívnej premlčacej doby. Žalovaný dôvodnosť a opodstatnenosť námietok podporne preukazuje aj odkazom na rozhodnutie KS v Trnave zo dňa 27.06.2018 sp.zn. 9Co/87/2017, rozhodnutie KS v Trnave zo dňa 26.02.2019 sp.zn. 25Co/18/2018, v ktorých Krajský súd v Trnave totožné námietky vyhodnotil ako dôvodné, spochybňujúce znalecký posudok. Tieto rozhodnutia boli vydané dňa 27.06.2018 a dňa 26.02.2019, teda až potom, ako žalovaný podal odvolanie dňa 06.12.2017 a vyjadrenie dňa 28.02.2018, preto ich nemohol uviesť v predchádzajúcich vyjadreniach. Žalovaný má za to, že pokiaľ subjektívna premlčacia doba začína plynúť momentom doručenia znaleckého posudku, t.j. momentom, kedy sa žalobca dozvie o stave plomby, tak objektívna premlčacia doba začína plynúť momentom, kedy sa predmetný stav plomby nastal, teda momentom, kedy reálne došlo k poškodeniu plomby. Udalosťou v zmysle § 106 ods. 2 Obč. zák., z ktorej škoda vznikla, je podľa názoru žalovaného žalobcom tvrdené poškodenie plomby. Žalobcom určený začiatok obdobia neoprávneného odberu plynu dňa 19.05.2013 (posledný fyzický odpočet plynu pred demontovaním plynomeru), nie je dňom, kedy malo dôjsť k poškodeniu plomby. Žalobca túto skutočnosť, že k poškodeniu plomby malo dôjsť presne dňa 19.05.2013 ani netvrdí a ani nepreukazuje, z tohto dôvodu, ako aj z ďalej uvedeného dôvodu, objektívna premlčacia doba nezačala plynúť dňa 19.05.2013. Žalobca určil obdobie neoprávneného odberu podľa vyhl. č. 449/2012 Z.z. V žalobe nikde nie je preukázané, kedy, ktorý deň malo dôjsť k poškodeniu plomby, ktoré žalobca preukazuje znaleckým posudkom a z ktorého vyvodzuje následne vznik neoprávneného odberu plynu. To, kedy došlo k fyzickému poškodeniu plomby, ktorého následkom je neoprávnený odber plynu podľa ZoE, je podstatné pre určenie plynutia objektívnej premlčacej doby. Zo dňa, ktorý označil žalobca ako začiatok neoprávneného odberu plynu nemožno vychádzať pri určení udalosti odôvodňujúcej začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby. Objektívnu skutočnosť, ktorou je škodová udalosť - poškodenie plomby - na účely posúdenia premlčania v zmysle § 106 ods. 2 Obč. zák., nie je možné určovať podľa fikcie uvedenej vo vykonávacom predpise (č. 449/2012 Z.z. k inému právnomu predpisu č. 251/2012 Z.z.). Žalovaný má za to, že je nepripustné, aby sa to, kedy reálna a skutočná udalosť nastala, určovalo pomocou právnej fikcie a to za pomoci vykonávacieho právneho predpisu, ktorý žiadnym spôsobom nesúvisí s právnym

predpisom, ktorý upravuje premlčanie. V konaní je primárne žalobca ten, kto je nositeľom povinnosti tvrdiť a nositeľom dôkazného bremena. Žalovaný má za to, že ak uplatní námietku premlčania, tak rozsah dôkazného bremena žalobcu sa rozširuje v tom zmysle, že žalobcovi vzniká povinnosť preukázať, že si nárok uplatnil včas. Ak žalobca nepreukáže, že si nárok uplatnil včas, toto neunesenie dôkazného bremena musí znamenať neúspech žalobcu v konaní. Námietku premlčania, resp. skutočnosť, či nárok bol uplatnený včas, možno riadne posúdiť len v prípade, keď je možné určiť konkrétny (alebo najskorší / najneskorší) začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, konkrétny (alebo najskorší / najneskorší) subjektívnej premlčacej doby a konkrétny deň podania žaloby, bez týchto údajov nemožno posúdiť, či nárok bol uplatnený včas. Pokiaľ žalobca nepreukáže, že žalobu podal včas tak v rámci subjektívnej premlčacej doby, ako aj v rámci objektívnej premlčacej doby, súd musí žalobu zamietnuť. Udalosť, ktorá spôsobuje začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, je moment, kedy došlo k žalobcom tvrdenému poškodeniu plomby. Tento deň nie je známy. Žalovaný má za to, že žalobca nepreukázal, že žalobu podal včas v rámci objektívnej premlčacej doby, pretože nepreukázal, kedy, t.j. v ktorý konkrétny deň nastalo poškodenie plomby.

12. Žalobca vo vyjadrení k možnému použitiu ust. § 106 Obč. zák. uviedol, že žalovaný sa vo svojom podaní zo dňa 03.05.2017 pokúša o nesprávnu a účelovú aplikáciu právneho režimu podľa Občianskeho zákonníka, pričom opomína vzťah subsidiarity medzi Obchodným zákonníkom (lex specialis) a Občianskym zákonníkom (lex generalis.) Z toho dôvodu je vznesená námietka premlčania neopodstatnená, nakoľko žalovaný vystupoval v konaní ak podnikateľský subjekt. Súd prvej inštancie konal v súlade so zákonom, keď námietku premlčania neakceptoval z dôvodu aplikácie ust. § 153 C.s.p.. Doba trvania neoprávneného odberu bola od 19.05.2013 do 17.03.2014. Podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka sa právo na náhradu škody premlčí po 4 rokoch odo dňa, keď sa poškodený dozvedel, alebo mohol dozvedieť o škode. Žalobca sa o škode mohol dozvedieť najskôr dňa 17.03.2014 a žalobu podal dňa 23.09.2015, teda v rámci riadnej zákonnej lehoty. Avšak v prípade naplnenia skutkovej podstaty podľa § 82 ods. 1 písm. d) je daná striktna objektívna zodpovednosť a teda zavinenie s ako predpoklad naplnenia objektívnej zodpovednosti nevyžaduje. Žalobca teda počítá dobu neoprávneného odberu podľa § 1 ods. 9 vyhl. č. 449/2012, ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom nasledovne: „Ak v prípadoch neoprávneného odberu plynu s meradlom, ktoré nesprávne zaznamenávalo alebo nezaznamenávalo odber plynu, alebo na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nemožno zistiť dobu trvania neoprávneného odberu plynu, odber plynu sa účtuje odo dňa, ku ktorému bol na predmetnom mieste prevádzkovateľom siete vykonaný posledný fyzický odpočet určeného meradla predchádzajúci dňu zistenia neoprávneného odberu plynu, nie však viac ako 12 mesiacov odo dňa zistenia neoprávneného odberu.“ V tomto prípade bol posledný fyzický odpočet vykonaný dňa 19.05.2013, pričom žalobca podozrenie na neoprávnený odber zemného plynu nadobudol dňa 07.03.2014, teda deň, kedy sa o škode mohol teoreticky najskôr dozvedieť.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie a nevyžaduje si to ani verejný záujem (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Odvolací súd posúdil ako neopodstatnenú námietku žalovaného, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatočné odôvodnenie. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vo svojom rozsudku vo výsledku zrozumiteľne a prehľadne vysvetlil, aké skutkové zistenia považuje za preukázané a z akých dôkazných prostriedkov ich zistil. Odôvodnil, prečo považuje za naplnené podmienky § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, ako aj podmienky na výpočet škody podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z. Odôvodnenie napadnutého rozsudku ako celok podľa názoru odvolacieho súdu vyhovuje náležitostiam § 220 ods. 2 C.s.p. a to, že žalovaný s jednotlivými jeho závermi a úvahami nesúhlasí, samo osebe nespôsobuje objektívny nedostatok odôvodnenia, ani arbitrárnosť napadnutého rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za dokázaný tento skutkový stav: Žalovaný odoberal plyn na odbernom mieste na adrese J. F. XX, T.. Pri kontrole odberného miesta dňa 17.03.2014 žalobca

zistil podozrenie, že žalovaný odoberá plyn meradlom, na ktorom bola porušená plomba - overovacia a zabezpečovacia značka - na číselníku meradla, o čom bol vyhotovený zápis a montážny list. Plynomer bol demontovaný a odoslaný na posúdenie znalcovi. Znaleckým posudkom č. 256/PL-2014 zo dňa 18.04.2014 znalec Ing. Peter Leška zistil porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii - odstránenie zaisťovacieho prvku plomby, čo umožňuje jej demontáž pri použití pomerne malej sily. Dňa 24.04.2014 žalobca vyfakturoval žalovanému škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu, ktorú žalovaný neuhradil. Na základe týchto zistení žalobca faktúrou č. 9000175837, vyúčtoval žalovanému škodu vypočítanú v súlade s vyhláškou a to vo výške 7.962,32 eur a nevyhnutné náklady súvisiace so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu vo výške 205,91 eur (čl. 8), keď žalovaný vynaloženie týchto nákladov žalobcom nerozporoval.

Skutkový stav zistený súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených vo vzájomnej súvislosti v súlade s § 191 C.s.p. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku zrozumiteľne opísal, z ktorých dôkazných prostriedkov jednotlivé skutkové zistenia urobil, ako vyhodnotil prípadné rozpory medzi nimi. Zistenia urobené z jednotlivých dôkazov neodporujú obsahu listín založených v spise, ani obsahu výsluchov sporových strán, svedkov tak, ako sú zachytené v zápisniciach o pojednávaní.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že zo súkromného znaleckého posudku znalca Ing. Leška, jeho výpovede na pojednávaní, ako aj z montážneho listu meradla (rub čl. 4) a zápisu o vykonanej kontrole odberného miesta (č.l. 4) zo dňa 17.3.2014 vyplýva, že na meradle umiestnenom na odbernom mieste žalovaného (J. F. XX, T.) bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby, plastovej plomby, keď chýbajúca časť plomby sa nenachádzala ani v kryte plynomera ani na plombe, keď plynomer bol dňa 17.3.2014 protokolárne demontovaný zamestnancami žalobcu a v zapečatenej krabici bol zaslaný znalcovi za účelom znaleckého skúmania, čo potvrdila aj zamestnankyňa žalovaného. V montážnom liste ani v zázname o vykonaní kontroly nie je uvedené, že by chýbajúca časť plomby bola vypadla počas demontáže. Ani znalec v znaleckom posudku neuvádza, že by bola chýbajúca časť plomby vypadnutá a nájdená v krabici, v ktorej bol plynomer odoslaný znalcovi. Z uvedeného potom logicky potom vyplýva, že plynomer s takouto poškodenou plombou sa nachádzal u žalovaného už pred demontážou plynomera. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že plynomer bol umiestnený na pozemku žalovaného, v uzamknutej skrínke, teda nebol verejne prístupný, čo žalovaný ani nenamietal. Znalec pritom vo svojej výpovedi primerane vysvetlil, akým spôsobom vykonáva znalecké posúdenie. Jeho vysvetlenie zodpovedá zásadám logického myslenia a je preskúmateľné. Všetky tieto dôkazy vo vzájomnej súvislosti opodstatňujú záver, že na plynomere na odbernom mieste žalovaného došlo k odstráneniu jedného zaisťovacieho prvku plomby, čo umožňuje jej demontáž pri použití pomerne malej sily, čo napĺňa skutkovú podstatu porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii.

Žalovaný namietol záver súdu prvej inštancie o tom, že za rozhodné obdobie od 19.05.2013 až do 17.03.2014 mu bola dodávateľom plynu vyúčtovaná spotreba 0 m³ s poukazom na to, že žalobca túto okolnosť nepreukázal. Z čl. 8 základných princípov C.s.p. vyplýva, že stranu zaťažuje bremeno podprieť svoje tvrdenie dôkazmi. Dôkazným bremenom je procesné bremeno, na základe ktorého možno v prípade, že stav nie je možné dostatočne zistiť, rozdeliť dôsledky tohto nedostatočného zistenia medzi jednotlivé sporové strany. Vo všeobecnosti teda platí, že každá zo strán je povinná tvrdiť a v prípade sporu dokázať existenciu znakov skutkovej podstaty (hypotézy) tej právnej normy, ktorej právny následok (hypotéza) je v jej prospech. Žalobca je teda povinný tvrdiť a dokázať skutočnosti, ktoré napĺňajú znaky skutkovej podstaty právnej normy, ktorá jeho nárok zakladá, a žalovaný je povinný tvrdiť a dokazovať skutočnosti, ktoré napĺňajú znaky skutkovej podstaty právnej normy, ktorá žalovaný nárok oslabuje alebo celkom ruší. Pokiaľ strana toto bremeno neunesie a súd si na základe hodnotenia dôkazov nevytvorí dostatočné presvedčenie o skutočnostiach, ktoré napĺňajú znaky skutkovej podstaty danej normy, bude to mať rovnaké účinky, ako keby strana túto skutočnosť nedokázala vôbec. Žalobca potom v zásade nie je povinný dokazovať také skutočnosti, ktoré napĺňajú znaky skutkovej podstaty právnej normy, ktorá jeho nárok oslabuje alebo ruší. Neunesenie dôkazného bremena by totiž v tomto prípade malo celkom opačný význam než je jeho zmysel - ak by žalobca takéto dôkazné bremeno neunesol, malo by to stále za následok trvanie jeho nároku a dôvodnosť jeho žaloby.

V prejednávanej veci žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať splnenie predpokladov § 82 ods. 1 písm. d) ZoE t. j. porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a § 82 ods. 2 ZoE, teda vznik škody. Dôkazné bremeno na preukázanie, že žalovaný za odobratý plyn zaplatil konkrétnemu odberateľovi, zaťažovalo žalovaného, pretože v jeho prospech bolo dokázať, že odobratý plyn v skutočnosti bol riadne zaplatený konkrétnemu odberateľovi. V konaní nebolo sporné, že na odbernom mieste žalovaného dochádzalo v rozhodnom období k určitému odberu plynu. Žalovaný

v prerokúvanej veci nepreukázal, že by za odobratý plyn za rozhodné obdobie zaplatil určitému konkrétnemu odberateľovi. Ak tak neurobil, nemôže v odvolaní namietať, že súd prvej inštancie dospel k právnomu záveru o tom, že v uvedenom období neplatil za plyn žiadnemu dodávateľovi.

Žalovaný namietal, že nebolo preukázané, prečo nie sú použiteľné údaje meradla, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, ktorá námietka je vo svojej podstate viac polemikou nad právnymi závermi súdu prvej inštancie ako nad zisteným skutkovým stavom. Podľa odvolacieho súdu tento záver vyplýva aj z § 15 ods. 6 písm. d) zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii. V prejednávanej veci je podstatné, že okamih, kedy k zásahu došlo, nie je možné objektívne určiť. Z podstaty veci vyplýva, že k tomuto zásahu mohlo dôjsť kedykoľvek medzi montážou meradla a dátumom kontroly, a preto v danej veci nie je možné ustáliť presný okamih, dokedy sú údaje meradla použiteľné a najmä, či stav meradla k dňu kontroly (17.03.2014) je stavom nabehnutým len do okamihu porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii alebo až potom. Potom je logický záver súdu prvej inštancie, že nemožno použiť žiaden údaj z tohto určeného meradla na určenie množstva odobratého plynu. Pokusom žalovaného stotožňovať túto situáciu so zánikom platnosti overenia meradla uplynutím času chýba racionalita, keďže zánik platnosti meradla uplynutím času nie je medzi skutkovými podstatami neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 ZoE.

Odvolací súd má za to, že na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že sú splnené podmienky nároku žalobcu prevádzkovateľa distribučnej siete na náhradu škody podľa § 82 ods. 1 písm. d) v spojení s ods. 2 a 3 ZoE. Pokiaľ ide o výklad § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z., odvolací súd odkazuje žalovaného na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obdo 51/2017, v ktorom NS SR s odkazom na predošlé rozhodnutia zaujal jednoznačný záver, že za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Najvyšší súd skonštatoval, že pri neoprávnenom odbere plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je daná objektívna zodpovednosť odberateľa plynu. V takom prípade odberateľ plynu zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) ZoE rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle a je irelevantné, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne, či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu. Druhým predpokladom zodpovednosti za škodu (vznikom škody), ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako k protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Tretím predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je potom príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu a vznikom škody. V dôsledku toho sa nemožno stotožniť s úvahami žalovaného o tom, že sa nedopustil porušenia právnej povinnosti. Odberateľ plynu tu zodpovedá za objektívny protiprávny stav vzniknutý na určenom meradle na jeho odbernom mieste bez ohľadu na to, či tento stav sám zaviniel alebo vyvolal. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, čo vyplynulo zo znaleckého posudku č. 256/PL-2014 znalca Ing. Petra Leška, ako aj jeho výsluchu na pojednávaní, keď tento celkom jednoznačne skonštatoval, že optickým skúmaním povrchu plomby bolo zistené poškodenie - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby, pričom v rozhodnom období dochádzalo v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike k neoprávnenému odberu plynu. Bola teda preukázaná existencia protiprávného úkonu (neoprávneného odberu) vznik škody (skutočnosť, že žalovaná v rozhodnom období odoberala plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii), ako aj príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným zákonom o energetike a vznikom škody.

Podľa § 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. je odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, povinný nahradiť okrem iného prevádzkovateľovi distribučnej siete skutočnú škodu, ak vznikla. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že v prípade neoprávneného odberu plynu dochádza k vzniku škody prevádzkovateľovi distribučnej siete práve preto, že tento nemôže odberateľovi poskytnúť platné údaje o nameranej spotrebe plynu. Z ust. § 76 ods. 1 ZoE vyplýva, že dodávka plynu sa meria určeným meradlom, pričom na základe týchto údajov spravídla aj prebieha fakturácia zo strany dodávateľa (§ 76 ods. 7 ZoE), pokiaľ prevádzkovateľ distribučnej siete neurčí použitie typového diagramu (§ 76 ods. 2 cit. zák.). V dôsledku porušenia zabezpečenia určeného meradla pred neoprávnenou manipuláciou zaniká platnosť overenia a tiež použiteľnosť údajov z tohto určeného meradla (§ 15 ods. 6 písm. d) zákona č. 142/2000 Z. z.).

V dôsledku porušenia zabezpečenia určeného meradla pred neoprávnenou manipuláciou sú údaje z takéhoto meradla nepoužiteľné. Škoda vzniká teda tak, že plyn, ktorý reálne bol odoberaný zo siete na danom odbernom mieste, a ktorý v sieti chýba, nemôže prevádzkovateľ distribučnej siete vyúčtovať konkrétnemu dodávateľovi. Tým je daná aj žalovaným popieraná kauzalita medzi porušením zabezpečenia pred neoprávnenou manipuláciou a vznikom škody. Škoda tu nevzniká samotným odoberaním plynu na danom odbernom mieste, pretože ak by bolo určené meradlo neporušené, bolo by takto odoberaný plyn možné merať a následne vyúčtovať príslušnému dodávateľovi a odberateľovi. Porušením zabezpečenia pred neoprávnenou manipuláciou však zaniká prevádzkovateľovi distribučnej siete táto možnosť a odoberaný plyn musí znášať sám. Preto až týmto momentom možno hovoriť o vzniku škody a tento moment je aj následkom porušenia zabezpečenia určeného meradla pred neoprávnenou manipuláciou v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Samotnú skutočnosť, že na odbernom mieste žalovaného bol v spornom období odoberaný plyn, žalovaný nikdy počas konania nespochybnil. V prerokúvanej veci teda žalobcovi svedčí aktívna legitímácia v zmysle § 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací súd takisto súhlasí s tým, že výšku škody nie je možné presne určiť práve preto, že nie je možné presne určiť okamih, kedy došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Nie je teda možné určiť ani okamih, odkedy už nie je možné vyúčtovať odberateľovi plyn vo vzťahu ku konkrétnemu dodávateľovi, ani množstvo plynu, ktoré plynomerom pretieklo, teda ktoré bolo neoprávnené odobraté. Z uvedených dôvodov sú splnené podmienky použitia postupu podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z. Správnosť samotného výpočtu výšky škody v prerokúvanej veci žalovaný vôbec nespochybnil. Odvolací súd sa pritom nestotožňuje s jeho námietkami, že by tento výpočet bol fiktívny alebo sankčný. Naviazanie výpočtu škody na príkon plynových spotrebičov a času ich používania zodpovedá obvyklému mechanizmu spotreby plynu, takže tu nemožno hovoriť o sankčnom mechanizme. Zodpovednosť za škodu pri neoprávnenom odbere však vyplýva z ustanovení § 82 zákona č. 251/2012 Z. z. a vyhlášky č. 24/2013 Z. z., nie zo zmlúv medzi prevádzkovateľom distribučnej siete a odberateľom.

Námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi plnenie z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu, odvolací súd považoval za nedôvodnú. V žalobe žalobca skutkovo vymedzil uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody titulom, že na odbernom mieste žalovaného na adrese J. F. XX, T., v období od 19.5.2013 do 17.3.2014 dochádzalo k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike je takýto odber považovaný za neoprávnený. Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii mal potvrdené aj znaleckým posudkom znalca Ing. Petra Leška. Konaním žalovaného mala vzniknúť žalobcovi škoda vo výške 8.168,23 eur, ktorá bola vyčíslená v súlade s vyhláškou Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom a bola fakturovaná žalovanému.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca si v žalobnom návrhu uplatňoval nárok na náhradu škody, ktorá vyplývala z neoprávneného odberu zemného plynu, pričom súd žalobcovi priznal nárok z takéhoto skutkového základu, pričom čo sa týkalo výšky náhrady škody správne vychádzal z toho, že išlo o neoprávnený odber plynu zo strany žalovaného meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa § 82 ods. 1 písm. d) a výšku škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu určil podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z., keď žalovaný spôsob výpočtu výšky škody žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil.

Odvolací súd posúdil ako neopodstatnenú námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie vznik škody odôvodnil rozdielnymi skutkovými okolnosťami, čo má mať podľa názoru odvolateľa za následok zmätočnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keď podľa tvrdení žalovaného, súd na jednej strane uvádza, že škoda vzniká zásahom do číselníka meradla a na druhej strane uvádza, že škoda nevzniká zásahom do číselníka meradla, ale vzniká nevyúčtovaním spotreby zo strany dodávateľa, pretože tieto tvrdenia odvolateľa sú vytrhnuté z kontextu odôvodnenia napadnutého rozsudku, nakoľko v odseku 34. odôvodnenia súd prvej inštancie odôvodňoval aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie predmetnej žaloby, teda prečo vznikla škoda práve žalobcovi a v odseku 41. odôvodnenia súd odôvodnil rozdiely medzi skutkovou podstatou neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c) a § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, avšak z kontextu celého odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie odôvodňoval vznik škody na strane žalobcu práve tým, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že v čase neoprávneného odberu, ktoré bolo vymedzené obdobím od 19.05.2013 do 17.03.2014, bol na odbernom mieste žalovaného reálne odoberaný plyn, avšak skutočné množstvo plynu nie je možné zistiť, pretože údaj na meradle s porušenou plombou je neplatným údajom o spotrebe plynu. Keďže nie je možné zistiť, kedy došlo k porušeniu plomby, určuje sa

doba neoprávneného odberu podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z., a to odo dňa nasledujúceho po poslednom fyzickom odpočte na príslušnom odbernom mieste, s ktorým záverom sa stotožňuje aj odvolací súd.

15. Odvolateľ ďalej namietal, že súd prvej inštancie vec nerozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou a svoj odklon náležitým spôsobom neodôvodnil.

Rozhodovanie v súlade s ustálenou súdnou praxou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty vyjadreného v čl. 2 ods. 2 základných princíпов. Ustálená rozhodovacia prax má byť vytváraná najvyššími súdnymi autoritami, pričom v systéme všeobecného súdnictva je touto autoritou Najvyšší súd SR, ale nepochybne sú nimi aj Ústavný súd SR, Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu a ak pôjde o aplikáciu úniijného práva, tak aj Súdny dvor EÚ so sídlom v Luxemburgu.

Žalobca na podporu svojich argumentov poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ako aj na ďalšie rozhodnutia krajských súdov. Žalovaný naopak argumentoval rozhodnutiami, v ktorých bol prezentovaný odlišný právny názor, pričom išlo o rozhodnutia krajských a okresných súdov, ako aj Ústavného súdu ČR. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie v predmetnom spore rozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, keď jeho právne závery sú totožné s právnymi závermi konštatovanými opakovane v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 1 Cdo 107/2008 zo dňa 27.10.2009, 4 Cdo 30/2009 zo dňa 28.10.2009, 3 Cdo 99/2012 zo dňa 12.3.2015, 4 Cdo 102/2010 zo dňa 29.11.2011, 3 Obdo 51/2017 zo dňa 22.3.2018, 5Obdo/32/2018 zo dňa 29.11.2018), ako aj v súlade s rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trnave (rozhodnutie spis. zn. 24Co/140/2017 zo dňa 10.1.2018, 26Co/164/2017 zo dňa 26.6.2018), ako aj ďalších krajských súdov.

S prihliadnutím na uvedené nebolo preto možné vytknúť súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal podrobnejšie odklonom od rozhodovacej činnosti krajských súdov, na ktoré rozhodnutia poukazoval odvolateľ, keď vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe najmä Najvyššieho súdu SR.

Odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú námietku odvolateľa, že súd sa nevysporiadal s jeho argumentáciou, že žalobca vykonal výmenu meradla v marci 2014 na odbernom mieste žalovaného niekoľko mesiacov po tom, ako získal listinu v apríli 2013, ktorou výmenu odôvodňoval, nakoľko súd prvej inštancie dostatočne zrozumiteľne vysvetlil v odseku 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku, na základe čoho dospel k záveru, že žalobca si splnil povinnosť konať preventívne, s ktorým názorom sa stotožňuje aj odvolací súd, keď nesúhlas so záverom a úvahami súdu prvej inštancie nespôsobuje objektívny nedostatok odôvodnenia.

Odvolací súd posúdil ako neopodstatnenú námietku žalovaného, že žiadny z vykonaných dôkazov nepreukazuje súdom prvej inštancie vyslovený skutkový záver, že vyňatie plomby z plynomeru za použitia malej sily je možný, nakoľko tento záver vyplýva zo súkromného znaleckého posudku č. 256/PL-2014 ako aj výpovede svedka Ing. Petra Lešku, ktorý na pojednávaní dňa 21.6.2017 opísal, akým spôsobom demontoval plastovú plombu číselníka.

Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že v prípade, ak súkromný znalecký posudok neobsahuje doložku v zmysle ust. § 209 ods. 2 C.s.p. a to, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, nie je možné postupovať pri vykonávaní tohto dôkazu ako pri znaleckom posudku vypracovanom súdom ustanoveným znalcom a v takom prípade by mal byť znalec vypočutý len ako svedok. Vzhľadom na uvedené, nič nebránilo tomu, aby Ing. Peter Leško, ktorý vypracoval súkromný znalecký posudok pri výpovedi na pojednávaní doplnil údaje o spôsobe demontáže na základe otázky PZ žalovaného.

16. Čo sa týka námietky premlčania vznesenej žalovaným, na ktorú súd prvej inštancie neprihliadal z dôvodu ním uplatnenej sudcovskej koncentrácie konania podľa § 153 C.s.p., odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval sudcovskú koncentráciu konania, keď na námietku premlčania uplatnenú žalovaným neprihliadal z dôvodu, že ju mohol uplatniť už v priebehu dovtedajšieho konania, nakoľko z obsahu spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie prvý krát poučil sporové strany podľa § 167 ods. 2, 3 C.s.p. o sudcovskej koncentrácii konania až spolu s predvolaním na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 12.5.2017 (č.l. 152), doručené advokátke žalovaného dňa 21.4.2017 a advokátka žalovaného pri prvom úkone po doručení predvolania na pojednávanie spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu podaním zo dňa 3.5.2017, doručeným súdu prvej inštancie dňa 4.5.2017 vzniesla námietku premlčania s odôvodnením, že žalobca nepreukázal, že žalobu podal včas v rámci objektívnej premlčacej lehoty, keď podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na vyššie uvedené bol tento prostriedok procesnej obrany uplatnený zo strany žalovaného včas. Navyiac, aj ak by nebol uplatnený včas, súd má možnosť konanie strany ospravedlniť a na jej úkon prihliadnuť (§ 153 ods. 2 C.s.p.), ak by to nevyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu,

čo bol aj daný prípad. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd v zmysle ust. § 382 C.s.p. vyzval sporové strany, aby sa vyjadrili k prípadnej aplikácii ust. § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd dospel k záveru, že otázku premlčania je potrebné v danom prípade posudzovať podľa všeobecnej právnej úpravy zodpovednosti za škodu, teda podľa príslušných ust. Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka, ako to tvrdil žalobca, nakoľko medzi sporovými stranami nejde o záväzkový vzťah spĺňajúci podmienky § 261 ods. 1 alebo 2 Obchodného zákonníka, pretože medzi žalobcom ako prevádzkovateľom distribučnej siete a žalovaným ako odberateľom plynu nebola uzatvorená žiadna zmluva, ale ide o nárok na náhradu škody podľa osobitného predpisu t.j. ZoE, teda iného predpisu ako Obchodného zákonníka (rozsudok NS SR 3MCdo 40/2012 zo dňa 17.4.2012)

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Čo sa týka plynutia objektívnej premlčacej lehoty, pretože čas porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii sa nedá zistiť, ako je vyššie uvedené a vzhľadom k tomu, že doba začatia neoprávneného odberu plynu bola stanovená v súlade s § 1 ods. 9 vyhlášky č. 449/2012 Z.z. ku dňu posledného fyzického odpočtu na danom odbernom mieste (18.5.2013), potom od tohto dňa resp. nasledujúceho dňa je potrebné počítat začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby. Žaloba bola pritom podaná 24.09.2015, teda pred uplynutím objektívnej 3 ročnej premlčacej doby.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený predmetnou žalobou nie je premlčaný.

17. Odvolací súd posúdil ako neopodstatnenú námietku žalovaného, že súd vôbec nemal rozhodovať o trovách štátu a to s poukazom na Rozhodnutie č. 75 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR, podľa ktorého štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou, ustanovením § 148 O.s.p., podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava C.s.p. analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 C.s.p. s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. a § 470 ods. 2 C.s.p. je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. júla 2018, sp. zn. 4Obo/3/2018)

18. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejme všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

19. Odvolací súd zo všetkých uvedených dôvodov odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. (výrok I.).

20. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 378 ods. 1 C.s.p, § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% (výrok II).

21. Tento rozsudok bol senátom odvolacieho súdu prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie za podmienok ustanovených v § 420 C.s.p. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ak nejde o prípady § 429 ods. 2 C. s. p.
Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.